

FARKAS WELLMANN ENDRE VERSEI

A kocsmá

I.

tíz éve semmihez nem kell színtér
minden szcéná valahogy ismerős
a majdnem-időt is ismerem
a nagyfiút is, a kocsmahóst
s a lányt is, kiből nő lesz
– ó, hányat tettünk azzá –
a megbízható képletek
most válnak bizonyossá

nagyritkán, de mégis arra visz
valami, túl a megszokáson
a leverhetetlen kocsmahit
megalkuvás-? vagy lázadásom?

és ott, a kocsmatérben
meghinti testüket a mámor
pojácák, nők, és álbáratok
– ragyog a szombat esti tábor

II.

ellenfény rejti, fakuló alig-szépség
egy hang a füstből, szinte arctalan
egy szándék csupán a félhomályból
egy félmondat, bár minden benne van

tíz éve nem volt visszaút. most gyermeteg
vigyorral szólok: kéne egy konyak
s hogy ezt a csatát tíz éve nyerte meg.
nem akarom hinni, bár mindegy ugyan

ránéztem, és nem tudom mi okból
azt mondtam neki, hogy – Nagylány,
más ahogy a sellő kél kék habokból
s más ahogy felrág az alkóvból a patkány

tíz éve majdnem megért volna egy rózsát
majdnem megért volna egy estét bármi
a füst mögé néztem, kerestem az arcát
s magam is füstté tudtam volna válni

III.

vágytam, hogy övé legyen az átmenet
a hőskort felváltó minden munkanap
amikor a langyos pinalé előtti,
ha nem is minden este, de néhanap.

a kurvaságnak hogy lehet neve
félelmetes, kimondva, s hihető
ahogyan testet ölt, ha látod
mást mond a hús és mást a nő.

a kocsma bezárt, s arccal a semminek
fordulva néztem, ahogyan lépeget
ne kérdezd, hogy hova tűnt szegény
a sötét nyelte el, amelyből vétetett.

(s tanulságként itt hagyta nekünk
e néhány sort, e koszos névjegyet)

A hűség versei

Czégényi Dórának

„ma éjjel a hűség oly mindenható, mint még sohase volt”

Éltető József

A hűség első áriája. A tigris.

az álombéli álom
szerelmek furcsa háza
a lélek szűk ketrece
hétszer kulcsra zárva
időn túl és innen
mit bemozog az emlék
a milyen volt s a lesz
a jövő és a nemrég
volt elé lép a lesz

jövőben múltat oldva
kibeszél a testből
az időt összetoldva
s kit nem kísért semmi
az kísérteni vágyik
az álmok közé menni
az álmoktól az ágyig
és visszaél azzal,
mit nem lát az a másik
önnön alkotója
s csak a hallgatásig
kíséri s gyötri, nyúzza
magára hagyja aztán
mint gyilkosát a hulla.
a régi ágyad látod,
hol túl minden álmon
a párnád sarkán reggel
ott egy sárga lábnyom
a múltba lépő állat
a vágyak sárga lépte
a gyilkos, karcsú tigris
ki álmaidat védte
üzente éjszakánként
hogyan mégis volna tétje

az álombéli álom
szerelmek furcsa háza
egy ideje csak néma
csönd ha ül a tájra
igaz, hogy nincs aki
öleljen s ki bántson
akit gyűlölnöd kell
vagy ki megbocsásson
az éjszakák lassan
fekete, béna tárnák
folyosóit végleg
már kísértetek járnak.
a tigris karcsú léte
fogának villanása
az évek titkos lépte
az álmok szótlansága
a testbe kötött hűség
szabadság íze benne
szétfoszló tigris-álmok
tényleg, csak ennyi lenne?

Balade d'une ivresse inconnue

Aznap este, mely több volt mint halála
mert arra gondolt, hogy már csak az jöhet
Wellmann mester szürke színű lelke
nem lett az Úrnál mégsem nagykövet
a kód fölött mikor megjelent s kigyúlt
a hold, miként vörös lángoló bokor
és udvarában épp hogy lángra lobbant
rőt csillagból az első két csokor
elindult és a sötét mögött mélán
a poháron átnézett és át az éveken
majd béna lábon hazaballagott
szerelmesen és hullarészegen...

Akkor este a koccsma legmélyéről
és még három nap hosszú volt az út
és kísérte a holdbokrót az égről
mint őt magát hogy kísérte a múlt.
nagy pohárral itta mint az őült
borként az éjszaka csillagszín sarát
hamiskártyás, ki isten rút kegyéből
tékozolja el most lopott aranyát
nem látott már az orráig sem hitvány
és nem látott túl rég a tényeken
majd béna lábon hazaballagott
szerelmesen és hullarészegen...

És egyszer, kint a Temetősaroknál
a kocsmároslány ahogyan sört csapolt
nézte, amint szemében összeolvadt
és higanyként pergett szerteszét a múlt
arra gondolt hogy isten rút kegyéből
lelke újból a földre visszaszállt
az égre nézett s a felhők köpenyéről
a pofájára csak hideg kód szitált
s eképpen, még egyszer megtanulta
fürkészni a semmit a sötét egen
és béna lábon hazaballagott
szerelmesen és hullarészegen...

Envoi

hercegnő, kegyetlenebb a bornál
mely bíbor vérem volt a kék egen
engedd e szavak megtaláljanak
szerelmesen és hullarészegen

Tormaszentjakab (egykor Abauj-Torna, ma B.-A.-Z. Megye), falukép templomokkal.